

Beklager

Jeg vil først be Gunnar Lyngstad om unnskyldning. Jeg skulle gjerne sett at jeg kontaktet presidenten i forbindelse med at jeg siterte ham i min leder i Tidende nr. 11 i år, og lot ham få mulighet til å kommentere sine egne uttalelser, selv om det ikke er vanlig med slik samtidig imøtegåelse i lederartikler og menings-sjangrene i pressen for øvrig.

Det er likevel god presseskikk, noe vi ellers etterstreber i Tidende; å la den andre slippe til.

Pressens Faglige Utvalg, som er den instans man eventuelt klager til, har imidlertid i utallige uttalelser klargjort at selv om de presseetiske normene naturligvis også gjelder på lederplass, må det være stor takhøyde i de nevnte menings-sjangrene. Utvalget understreker at denne takhøyden nettopp gjelder meninger, i form av ytringer og karakteristikk.

Samtidig heter det at: De som utsettes for sterke beskyldninger så vidt mulig skal ha adgang til samtidig imøtegåelse av faktiske opplysninger. Siden det ikke er min oppgave skal jeg ikke begi meg inn på å vurdere om det er fremsatt sterke beskyldninger eller ikke. Jeg vil bare si at jeg uansett skulle ønske jeg i dette tilfellet hadde gitt Lyngstad anledning til å si noe i samme utgave av Tidende.

Når det gjelder tall og faktiske opplysninger vil det alltid være slik, som Lyngstad også antyder i sitt svar til Torbjørn Guldseth, at de kan vinkles ulikt. Det som fremsettes fra redaksjonelt hold skal imidlertid være dokumenterbart, hvis en følger pressens etiske regler. Slik er det i Tidende. Jeg vil i denne sammenheng gjerne understreke at jeg er opptatt av at det ikke skal kunne sies at informasjonen Tidendes redaksjonelle medarbeidere, under mitt ansvar, meg selv inkludert, bringer til leserne vinkles ensidig. Ei heller at dette som konsekvens skal kunne bidra til urettmessig å sette noen i et dårlig lys. Det være seg politisk ledelse i NTF, eller noen andre.

Som jeg har sagt tidligere på lederplass trives jeg svært godt med å redi-

gere Den norske tannlegeforenings Tidende. Det skal det ikke herske tvil om. Det er inspirerende og givende arbeid å være redaktør for et tidsskrift med en stor, velutdannet og interessert lesergruppe som helt berettiget stiller store krav til det de blir tilbudt.

Samtidig skal leserne vite at et fritt og uavhengig Tidende er deres eneste garanti for at nødvendig informasjon når leserne, også når og hvis det dreier seg om forholdene innad i NTF, og særlig dersom disse er kritikkverdige. Tidende er medlemmenes blad. Som hovedregel gjelder imidlertid at det ikke er blant Tidendes primære dekningsområder å avdekke interne forhold i NTFs sekretariat.

Lønnskamp eller lønnsforhandlinger, på egne eller andres vegne, drives ikke i Tidende, hverken på lederplass eller andre steder i bladet. Jeg ser at jeg av noen er blitt oppfattet som at det var det jeg drev med. Det var ikke min intensjon. Når jeg likevel leses slik, skjønner jeg at noen mener at jeg har brakt ting til torgs, som jeg ikke burde. Det beklager jeg. Som mange imidlertid har forstått, var det en holdning jeg ønsket å videreformidle. Dette gjorde

jeg, forsøksvis vil noen si, ved å ta tak i en flik av virkeligheten.

Til slutt ber jeg om unnskyldning overfor Tidendes lesere, idet jeg vet at noen føler seg støtt. Jeg kan forstå at jeg i nevnte leder og ved en annen anledning har karakterisert NTFs medlemmer på en måte som kan oppfattes negativt. Det tar jeg innover meg. Dette er noe jeg vil søke å unngå, ved å være mer påpasselig med ordbruk. Ikke minst fordi det med å omtale leserne negativt ikke tjener annen hensikt enn å undergrave lesernes tillit til Tidende. Det er ingen tjent med. Å se på ordbruk, og eventuelt velge andre ord, vil naturligvis ikke si at jeg skal la være å si det jeg mener, eller at jeg skal bli mindre tydelig. Erfaringene jeg har gjort meg i det siste tilsier heller at jeg vil bestrebe meg på å være mer tydelig.

*Ellen Beate Dyvi
Ansvarlig redaktør i Tidende*